

РЕШЕНИЕ

№ 5072

гр. София, 19.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **1913** по описа за **2013** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на МИТНИЦА АЕРОГАРА С., чрез процесуалния представител М. Я., срещу РЕШЕНИЕ на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 97-ми състав по НАХД № 10290/2010 г.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и необоснованост на съдебното решение. Касаторът счита, че липсата на преводач при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и при предявяване на наказателното постановление на лице - британски гражданин, не представлява съществено процесуално нарушение. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и потвърди наказателното постановление.

Ответникът – Х. У., редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение по НАХД № 10290/2010 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № 87/19.07.2010 г., издадено от началника на Митница Аерогара С., с което на Х. У. за нарушение на чл. 3 от Регламент № 1889 на Европейския парламент и Съвета от 26.10.2005 г. във вр. с чл. 11, ал. 2 от Валутния закон /ВЗ/ във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба № 10 от 16.12.2003 г. за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и водене на митнически регистри по чл. 10а от ВЗ на основание чл. 18, ал. 1 от ВЗ е наложено наказание „глоба” в размер на 1 000 лева и са отнети в полза на държавата задържаните с разписка № 0163/10.05.2010 г. парични средства в размер на 12 100 евро и 400 британски лири на левова равностойност 24 565,81 на основание чл. 20 от ВЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля А. С. С., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на административно-наказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 10.05.2010 г., на МП Летище С., Т-2, салон „Пристигане”, митнически служители при извършена проверка на британския гражданин Х. У. – пристигащ от И. с полет № 1027 на Турските авиолинии, са открити 12 100 евро и 400 британски лири, на левова равностойност 24 565.81 лева, недеklarирани по установения ред. За нарушението е съставен акт за установяване на валутно нарушение № 86/10.05.2010 г., подписан от актосъставителя, двама свидетели и Х. У., а въз основа на акта е издадено и процесното НП. При установяване на нарушението и съставянето на акта не е назначен преводач на нарушителя.

При правилно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 97-ми състав фактическа обстановка настоящият състав намира, че при издаване на наказателното постановление е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което пряко е засегнало правото на защита Х. У., както и правилно е преценил първоинстанционният съд.

Данните по делото налагат извод, че нарушителят е британски гражданин, който не е владеел писмено или говоримо български език. При тези обстоятелства се установява по делото, че не е бил осигурен надлежен превод на съставения на Х. У. акт за установяване на валутно нарушение и не са му били разяснени посредством преводач правата във връзка със същия. Съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления са приложими нормите на НПК. Според чл. 21, ал. 2 от НПК лицата, които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или от друг език, за което се назначава преводач. По този начин се гарантира възможността им да разберат какво е вмененото нарушение и респективно възможността да организират адекватно защитата си още от самото начало на административнонаказателното производство.

Съгласно чл. 189, ал. 1 от НПК разносните за преводач на досъдебното производство са за сметка на съответния орган. Законната норма на чл. 21, ал. 2 от НПК е ясна и категорична - тя изисква осигуряването на преводач и не дава възможност да се извършва свободна преценка дали и до колко невладеещият български език нарушител разбира вмененото нарушение. Не е и налице подписан от У. документ, с който да се удостовери изричен отказ от превод.

Неспазването на задължението по чл. 21, ал. 2 от НПК представлява съществено процесуално нарушение, осуетяващо правото на защита на нарушителя, което както правилно е преценил СРС, е основание за отмяна на издаденото НП. Следва да се посочи също така, че освен актът за установяване на валутно нарушение, с превод следва задължително да бъде придружено и самото НП, тъй като именно с него се ангажира административнонаказателната отговорност на конкретно лице.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ на СРС, НО, 97-ми състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение по НАХД № 10290/2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 97-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.